

4341 $\frac{3}{2}$ 31: 2. (sidste) Beh. af F. t. Rigsdagsbesl. ang. Handels-Traktat med Tyrkiet m. m. 4342

Christmas Møller: Jeg ser det ærede Medlem Hr. Schovelin til daglig, har den Fornøjelse, kan jeg godt sige, saa derfor behøver det ærede Medlem Hr. Holstein ikke at fortælle mig, hvad Hr. Schovelin vil. Jeg har een Gang sagt til det ærede Medlem Hr. Holstein, at denne Betænkning blev afgivet i 1928, Traktatkommissionens Betænkning blev afgivet i 1930, og der er aldeles ikke noget som helst nyt i det Standpunkt, som jeg her har angivet, intet som helst.

Til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup vilde bortforklare, at man var gaaet ind for den samlede Kommissions Indstilling, i hvilken man taler om, at man skal kunne sætte Toldsatser baade op og ned. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup siger, at dette Standpunkt kappede man jo til Side ved den Mindretalsbetænkning, man afgav. Ja, jeg kan nu ikke have saa ringe en Tro til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at den Betænkning, han selv har underskrevet, Hovedindstillingen om, hvordan vi skulde føre vor Traktatpolitik, ikke skulde staa ved Magt.

Naar det ærede Medlem Hr. Himmelstrup videre sagde, at der aldrig var kommet en virkelig positiv Indsats fra det konservative Partis Side, saa tror jeg, det ærede Medlem vil være enig med mig i — det er et Spørgsmaal, som vi gentagne Gange har haft til Behandling her i dette høje Ting —, at det er meget tvivlsomt, om man fra anden Side end fra Regeringsmagten skal fremkomme med Toldforslag, fordi det at have saadanne Forslag liggende længe kan udøve en økonomisk Virkning, som kan være overordentlig skadelig. At et Parti derfor maa være varsomt med at fremsætte saadanne, tror jeg ikke, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup vil benægte; og jeg konstaterer med Tilfredshed, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, som jo naturligvis saa overordentlig gerne vil yde al den Kritik, han kunde, mod det konservative Standpunkt, ikke kunde bestride, at de Betragtninger, jeg havde fremsat om, at man ved at uddifferentiere Toldloven, at man ved at forhøje og nedsætte Toldsatser just kan føre den Politik, vi er gaaet ind for.

Fraenkel: Det, der kalder mig frem ved denne Lejlighed, er den Gesvindighed, med hvilken det ærede Medlem Hr. Himmelstrup kastede sig ind i Debatten for, som han, gentagne Gange sagde, at konstatere, at nu havde det konservative Folkeparti ganske forladt sit tidligere Toldstandpunkt, og det, tror jeg, det ikke gaar an at lade henstaa uimodsagt.

Vor Stilling, efter at Traktatkommissionen har udtalt sig, maa jo efter min Mening være den, at fra den Side er man fremkommet med en Betænkning, som vel i det væsentlige fastslaar Mestbegunstigelsesklausulen som det Grundlag, paa hvilket vore Traktater med andre Lande skal staa, men som jo paa den anden Side paa ingen Maade udelukker, at man ogsaa afslutter Traktater, som paa flere eller færre af Tariffens Positioner fastsætter særlige Bestemmelser, som kan være til Fordel for os paa nogle og til Fordel for den anden kontraherende Part paa andre Punkter.

Nu mener det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at hvis vor Tilslutning til disse Traktater ikke skulde betyde, at vi helt havde opgivet vor Toldpolitik, maatte vi med en ganske anden Kraft have sat ind paa dette Punkt den ene Gang efter den anden; og dér maa jeg unægtelig spørge, skønt jeg ikke ynder denne Argumentation: til hvilken Nytte? Det er ikke længer siden end i Gaar Aftes, at jeg var til Stede ved et Møde i Korsør, hvor min Modpart var det ærede Medlem Hr. Trier, og jeg mindes dér en Udtalelse, hvor han berørte Toldspørgsmaalet. Han sagde, at de Konservative forlangte kun Told og Told og atter Told, andet havde de ikke, det var det eneste, de vilde komme med. Det er ogsaa den Lektie, vi hørte baade Morgen, Middag og Aften i den Tid, vi overhovedet fremsatte Toldlovsforslag. Nu er Told for mig i Dag, som det var den Gang, et overmaade vigtigt Spørgsmaal; men naar det er fuldstændig udsigtsløst at gøre et Forsøg i den Retning, gør man en Pause i sine Anstrengelser, og der er saa meget mere Anledning til at gøre en saadan Pause, som man jo roligt kan afvente den Tid, hvor ogsaa de andre Partier indser, at en Politik udenom os, som vi ikke er Herre over, kan og maa, hvis den fortsættes, til syvende og sidst tvinge